

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 16.

W PONIEDZIAŁEK DNIA 29. LUTEGO 1796.

Z Wiednia d. 20 Lutego.

Wczoray iako w wigilią rocznicy śmierci Jozefa II. Cesarza, były śpiewane w Kościele dworskim parafii Burgu w wieczór wigilie, a dzisiay o godzinie 11. zrana odprawiły się exekwie. J.J. C.C. K.K. Mei oboje, z Arcy Xzątami i Arcy Xźniczkami byli na nich przy asystencyi Nuncjusza i liczne go Dworu przytomni. Przez obydwu dni, dzwoniono, podług zwyczaju po wszystkich kościołach w mieście i na przedmieściu i pierwszego dnia były teatru zamknięte.

Z Londynu dnia 5. Lutego.

Wszystkim kapitanom neutralnych okrętów, które między Dover i Kale przechodzą, przykazał nasz rząd iak naysurowiey, aby się żaden nieważył brać kogo z Anglii do Francyi.

Margrabia del Campo, który iak wiadomo do Francyi na posła Hiszpańskiego ztąd wyjeżdża, otrzymał już potrzebne paszporta, i wprzyszłym tygodniu odiedzie.

Na wyspie Antigwa było takie trzęsienie ziemi, że kilka domów obaliło. Na wyspie S. Wincentego pobiły nasze woyska zbuntowanych Karaibow.

Postaniec stanow Pan Cox, popłynął przez Cuxhawn do Konstantynopola; iak się domyslaia, ma iakieś ważne depesze do tamtejszego naszego ministra zawieść.

Do zachodnich Indyy przeznaczone woyska, mają niebawnie w 4 lub w 5 pojedynczych dywizyach ztąd odeysć. Zamiast tych woiennych okrętów, które już raz na drodze były, będą inne nowe wystawione. Liczba woysk, które już były w drodze do zachodnich Indyy, i do Portsmouth nazad powróciły, wynosi 10,000 ludzi, wszystkich zdrowych.

Wczoray aresztowano człowieka imieniem Gillet, którego mają w porozumieniu, iż sekretnie korrespondował do Francyi; zaraz go wzięli na indagacye do kancelaryi rządowej.

Francuzcy brańcy, którzy już w Plimut byli po wsiadali na okręty, i mieli bydź do Francyi na zamianę poprowadzeni, musieli znowu powysiadac i zaprowadzono ich nazad do wiezienia.

Nowa pożyczka dla Cesarza nie miała tu uczynić wzruszenia. To nie jest tajemnicą, iż odpoczątku teraźniejszej wojny wyszło 16 millionów gotowych pieniędzy z Anglii, na utrzymanie woysk na lądzie i floty na śródziemnym morzu, na pożyczki i subsydye dla obcych mocarstw, za materiały okrętowe i woienne północnym potencyom. Handel dokazał prawdziwie cudów, kiedy potrafił z użytych na wojnę 100 millionów, utrzymać aż do wyszłych 16 millionów f. szterl: gotowych pieniędzy bilans. Ale że w biegu będące gotowe pieniądze niewynoszą w Anglii, tylko 20 millionów, więc obawiaia się opozycyine

pisma, jeżeli nie masz znacznego zapasu niebitego złota i srebra w skarbie, a do tego jeżeli minister nie będzie chciał upuścić krwi ciąfu politycznemu, które już i tak krwią pluie, żeby tak znaczne wyprowadzenie pieniędzy nie ściągnęło jakich niemiłych skutków na Anglię.

Podczas ostatniej audyencji byli Królowi Jmć Xżę de Rohan, Xżę de Leon, którzy powrócili z Quiberonu, i hrabia Hompesch, który powrócił z Niemiec prezentowani.

Powracając Królestwo Jchmość ostatniego poniedziałku z kommedyi, z teatru Drurylan do siebie do zamku, zostali znowu od jakiegoś złego człowieka obrażeni. Do powozu Królowej Jmć ugodzono kamieniem, iż tafla od karety na drobne kawałki się rozleciała, i około samego policzka Królowej Jmć kamień przeleciał. Królowa Jmć zemdląła zaraz, ale już zupełnie przyszła do siebie, i miała wczoraj liczną kompanią u siebie. Kamień upadł na podolek na przeciwko siedzącej dworskiej damy P. Harrington, Król Jmć go wziął i przywiózł z sobą do Buckinghamhouse. Do powozu Króla Jmć rzucono cegła, i tak dobrze nią ugodzono lokaja, iż od razu spadł z powozu. Wszelkiego starania dokładają, aby mogli złoczyńcę odkryć. Dnia 3 w kancelaryi stanu były wyprowadzone w przytomności magistratowych osób z Bowstreet inkwizycje, prezentowano kamień i pięciu lokajów Królewskich jako światków wysłuchano. Na odkrycie złoczyńcy ma być znaczna nagroda wyznaczona.

Wczoraj przybył tu powracający z Konstantynopola Angielski poseł P. Liston.

Summy, które jeszcze nasz rząd ma za zatrzymane neutralne okręty właścicielom zapłacić, wynoszą dwa miliony f. szter:

Xżę York powrócił już nazad z Portsmouth. Eskadra admirała Gardnera, ma iść pod żagle z St. Helens.

Do Martyniki wylądowali znowu Francuzi niektóre małe korpusiki, ale im się na nic nie zdały, ponieważ od naszych wojsk zostały po części po bite, po

części też po lasach rozpruszone; zabrano im wiele broni i dwie armaty.

Z zachodnich Indyy mamy wiadomość, iż już wysłano z tamtąd małą eskadrę na przeciwko floty Christiana, która jak wiadomo musiała powrócić do naszych portów.

Pozostałe dzieła sławnego historyka Gibbona, wydaie lord i Sheffield na widok publiczny.

W Irlandzkim parlamencie nalegała na surowe ustawy przeciwko insurrekcyom i rozruchom, tak nazwanych defendorow.

Tutejszych piwowarów chcą nakłonić, żeby nie podnosili ceny portera.

Admirał Christian i generał Abercrombie przybyli tu z Portsmouth. Z Loyds reiestrów wyczytujemy, tę pomysłną wiadomość, iż bogata Angielska kupiecka flotta od 35 statków na szrodiemnym morzu stanęła szczęśliwie w Liwornie.

Dnia 3 t. m. przybyli po 35 godzinnej podróży z Cuxhawen na kutrze the Swift do Burlington, generał Dundas i kapitan Home Riggs Popham, i zaraz się do Londynu udali. Generał Dundas kommanderował na lądzie Angielską armią, a kapitan Popham, jest jak wiadomo ten sam, który podczas retyrady przez robienie mostów na różnych rzekach, tak wielkie usługi armii uczynił. Jon także, kazawszy w Nordney przeszłej zimy łód porąbać, najpierw doniósł Anglii o położeniu armii Angielskiej na lądzie.

Parlamentowe obrady.

We wtorek zgromadziły się obydwie izby parlamentowe. Od uchwalenia powinszowańnych adresów Królowi Jmci, Królowej, Xciu Walii i jego żonie, urodzenia Xiężniczki, rozpoczęły swoje sesye.

P. Grey zapytał się potym w niższej izbie, czyby ministrowie nie chcieli coś powiedzieć jak się rzecz względem pokoju ma? Ostatnie poselstwo Królewskie, w którym rząd terazniejszy we Francyi, u-

znany za zdatny do negocjacji, sprawiło powszechną nadzieję pokoju, i niespodziewa się, iżby co takiego zaszło, czymby ta nadzieja miała być oszukana.— P. Pitt odpowiedział krótko: iż nieczuie się być obowiązany odpowiadania na to pytanie.— P. Grey rzekł dalej, iż za osm dni, uczyni mocą względem negocjacji pokoiu.— P. Robinson obiecał w krótkie przynieść bill, którym członki parlamentowe będą wyjęte od przykładania się do pożyczki, którą minister dla opatrzenia potrzeb królowych musi przedsięwziąć. Oczywiście zamiar tego billu jest, aby zmniejszyć liczbę tych, którzy za ciągnięte zyski z takowej pożyczki, musieli się znowu innym sposobem ministrowi wywdzieńczyć, i dawać mu swoje kryski.

We śróde podał sekretarz stanu, rachunek niższej izbie wyłożonych pieniędzy na wystawienie w całym królestwie koszar dla żołnierzy. Cała summa wynosi 670,000 f. szter. Jenerał Smith zadziwił się, iż tak wielka summa mogła być bez zezwolenia parlamentu wyłożoną, i że spodziewa się, że tego napotym więcej nie będzie. P. Grey obwinał ministrów o samowładne postępowanie, kiedy bez okazania przody kosztów parlamentowi, powazyli się takie budowle rozpoczynać. Sekretarz wojenny, bronił przedsięwziętych środków od rządu. Jenerał Tarlton zadziwił się bardzo nad sposobem mówienia, iakiego teraz ministrowie używają. Przeszłe parlamenty po zaszłej rewolucyi, byłyby na samo imię koszar truchlały, nie dopiero co ich teraz tyle nabudowano; administracya terazniejsza pódydzie jeszcze tak daleko, iż podług upodobania kaze żołnierzom domy stawiać, i zapowie parlamentowi, iż wyłożone na nie kosza muszą być powrócone.— P. Wilberforce zapowiedział iż za 14 dni przyniesie swoją propozycyą na zupełne zniesienie handlu niewolników.

Z Paryża d. 5 Lutego.

Dnia 30 stycznia dyrektoryat dał publiczną audyencyą na przyjęcie nowego ministra Wielkiego Xcia Toskańskiego P.

Neri Corsiniego, na miejsce lirabiego Carletti. Trzech członków dyrektoryatu było tylko przytomnych Carnot, Letourneur, i Lareveiller-Lepaux; Rewbell i Barras, zasłabli. Dyrektoryat był otoczony 7 ministrami, i zagraniczni posłowie byli przytomni. Minister zagranicznych związków Karól Lacroix, wprowadził P. Neri Corsiniego. P. Corsini zabrał potem głos, który tu kładziemy i z odpowiedzią Letourneur, iako zastępującego miejsce prezydenta.

Obywatelu Prezydencie!

Skladam w ręce twoje zakład zaufania, którym mnie Wielki Xże Toskański, zaszczycił, w kładając na mnie obowiązek, rezydowania przy dyrektoryacie wykonawczym, iako pełnomocny jego minister i nadzwyczajny poseł. Nieprzynoszę wam tu tylko otwartość młodości, szczerę wynurzenie przywiązania moiej osoby do systematu polityki, której się mądrość rządu Toskańskiego uchwyciła, uczucie uszanowania i nayoczywistszego szacunku dla rządu rzeczypospolitey Francuzkiej, i członków jego, iako od całego narodu pochodzącą obdarzonych władzą: oto są moje wszystkie zalety, z którymi się mogę i chcę przed wami poszczycić, abym sobie zasłużył na wasze zaufanie. Mam się za szczęśliwego reprezentować tu Xiążęcia, który od początku terazniejszey wojny uzbroiwszy się tarczą rozumu i filozofii dla przewyciężenia wszystkich przesądów, nie myślał i dotąd nie myśli o innych związkach politycznych, tylko o takich, które mu sprawiedliwość, prawa narodów i szczęśliwość jego ludu przepisują; tego Xcia mówię, który dowiedziawszy się o świętej woli ludu Francuzkiego, uznał formalnie rząd jego Republikański; który przyniewolony na moment przez wiadomy całej Europie gwałt, a któremu się nie mógł oprzyć do odstąpienia od swego systematu, nie był tylko miesiąc mniemanym nieprzyjacielem Francyi; który idąc wbrew wszystkim zażwodom szukał na nowo iey przyjaźni, i rozumiał iż niedopełni inaczej swoich życzeń, tylko odnowiwszy z nią owe sz

cowne związki, które się maia do uszczęśliwienia obydwóch krajów przyłożyć. Chociaż niemogąc nic do szczerości charakteru Wielkiego Xcia Toskańskiego dodać, miło mi jednak jest powtorzyć dyrektoryatowi wykonawczemu imieniem iego, najwyższe zaręczenie, iż iego wola i prawda są nieodmienne, i że niczego tak niepragnie, iak dania mu dowodów swej rzetelności i czucia, którym jest cały przejęty. Co się tyczy postępku mego poprzednika, ten Wielki Xzc osądził za niezgodny z iego wolą, i przeciwny daney mu instrukcyi. Formalna nagana iego postępkowi i spieszne mnie tu do was wystanie, jest nayożywistszym dowodem, poważania, iakie ma dla Rzeczypospolitey narodu Francuzkiego. Oczekuję zupełney z waszey strony wzajemności: to moje oczekiwanie zasada się na świętych maxymach prawa publicznego któreście ogłosili, i na stałym waszym postępowaniu, które wam prawdziwą sławę przynosi, szanowanie bez różnicy wszystkich rządów i wszystkich narodów, które tylko zostały do was przywiązane. Niewątpliwie więc, iż dyrektoryat wykonawczy nie opuści żadney podaney okazji, dla dania Wielkiemu Xciu Toskańskiemu nowych dowodów zaufania, których ma prawo po nim wyciągać, i zapomnienia tego wszystkiego, co tylko mogło zayść nieprzyjemnego z okazji postępku mego poprzednika. Nie mogę stosowniej do życzenia mego Pana, zakończyć mey mowy, iak zapewniając was iż niczego bardziey niepragnę, iak widzieć zaprowadzony we Francyi pokoy, obfitość i szczęście.

Odpowiedz Prezydenta.

Mości Panie pełnomocny Ministrze Wielkiego Xcia Toskańskiego. Dyrektoryat wykonawczy, słuchał z prawdziwym interesem wyrazów W Pana czuciów i zapewnienia o przywiązaniu Jego Rządu do Rzeczypospolitey Francuzkiej. Tą uroczystą deklaracyą, jest nowym zakładem dobrej harmonii, którą dyrektoryat wykonawczy pragnie utrzymywać z wielkim Xciem Toskańskim. Im więcęć rząd Fran-

cużki użyie siły i energii przeciwko nieprzyjaciółom wolności i niepodległości narodowej, tym więcęć rządy, które się z oswobodzeniem i szczerością z bliżą do niego, mogą być pewniejsze iego uprzejmości i przyjaźni. Oby mógł iak nayszybciej zaiasnić ten piękny dzień dla ludzkości i filozofii, w którym ślepe na swoy własny interes, mocarstwa, porzuciwszy nakoniec tę śmieszna i chimeryczna nadzieię wydarcia droższy nad życie ludowi Francuzkiemu wolności, złączą w tym obmurzu rozczki oliwne, których ieszcze do wiązki połączenia ogólnego wszystkich Indzi Europy brakuie!

Poskończonych mowach udali się członki dyrektoryatu zsali audyencyonalney do osobnego gabinetu z postem Toskańskim.

Tego samego dnia oddało dyrektoryatowi dwóch deputowanych od naszych kommissarzy z zachodnich Indyy 6 chorągwi zabranych Anglikom w Antyllach. Ci deputowani dodali, iż by ich byli więcęć przywieźli, ale żołnierze Francuzcy rozszarpali ich w zapale zwycięstwa Zapewnili przytym, iż nietylko posiadłości Francuzkie w Ameryce zostały odzyskane, ale i w kilku nieprzyjacielskich wiele już 3ch kolorowa chorągiew. Odebrali od prezydenta pocałowanie braterskie, z zapewnieniem, iż rząd spieszny z dostateczną siłą na pomoc koloniom.

Jeszcze 20 stycznia napisał dyrektoryat następujący list do ministra skarbowego Fappoult:

“Obywatelu! W tym momencie kiedy się dyrektoryat zaprzęta osadzeniem twe go miejsca w ministerium, ma sobie za ukontentowanie zapewnić cię o szacunku, z rym zawsze dla ciebie był. Kontent zawsze z twej gorliwości w ciągu całego urzędowania, i nie był by zezwolił na twoie oddalenie, tylko że cię umyślił użyć do iedney misyi, która szczególniejszego zaufania wyciąga. Z tym wszystkim dyrektoryat się, spodziewa, iż nieprzestaniez dopoty skarbowemi interesami, zawiadywać, dopoki nie będziesz przez innego zastąpiony.”

(Reszta w Dodatku.)

 W P O N I E D Z I A Ł E K D N I A 29. L U T E G O 1796.

Reszta z Paryża dnia 29 Lutego,

Dyrektoryat wydał w tych dniach następującą rezolucyę: Dyrektoryat wykonawczy chcąc dać jenerałowi kommandantowi en chef armii Sambry i Mozy dowod swego ukontentowania za długie i świetne wysługi, które ten jenerał w rewolucyi i oyczyźnie położył, stanowi aby mu ze składu narodowego, były dane w formie narodowej nagrody 6 najpiękniejszych koni ze wszystkim rysztunkiem. Ninieyszą rezolucyę oddaie ministrowi wojennemu do wykonania.

Rewbell.

Oprocz tego, podarował mu ieszcze dyrektoryat szacowny pałasz i parę pistoletow fabryki Wersalskiej.

Jenerał Hoche nayduie się teraz w Nantes, i to miasto iest w stanie obleżenia deklarowane. Szuanie poniesli klęski pod Fougiers i Guer. Charetta coraz to bardziej opuszczaia jego stronicy.

Do dziś dnia zapłacono już tu w Paryżu 70 millionow liw: do przymuszonej pożyczki.

Słychać iż Cormartin będzie na nowo sądzonym, ponieważ miano znaleźć z jego podpisem papiery, które o nowym spisku przekonywają, i mają do niego wiele osob należec, które za patryotow uchodżyły.

Minister policyi, pisał do tuteyszego

dozoru policyi, nakazuiac mu, żeby tych ludzi ile tylko można, kazał śledzić, którzy bez żadnego fundamentu rozgłosili, iakoby przymuszona pożyczka zawieszona została, lub że ma bydź zawieszona.

Dyrektoryat przepisał już znaki, ktorymi się wszyscy oficyerowie przy armiach ieden od drugiego będą różnić. Jenerał en chef, ma oprócz innych znakow mieć czerwone piro ukapelusza.

Dnia 30 Stycznia pisał minister skarbowy Faypoult do dyrektoryatu, następujący list, który iakieżkolwiek daie wyobrażenie o naszym skarbie.

Chcieliście Obywatele dyrektorowie, wiedzieć sposob zapłacenia wystawionych na przymuszoną pożyczkę, na 3 miesiace do zapłacenia reskrypcyy. Mówiliście mi abym wam podał stan wszystkich summ, które przed zaplaceniem reskrypcyy do skarbu wnidą. Nayprzed oświadczam, że gdyście wystawienie reskrypcyy na 30 millionow metalowey wartości ograniczyli, i gdy one są na przymuszoną pożyczkę, podatki &c. we wszystkich publicznych kassach przyymowane, iże większa część tych reskrypcyy pewnie przed upłynieniem ich terminu do skarbu narodowego nazad powroci. Ale daymy nawet, żeby do 20 Kwietnia iako do pierwszego terminu, żadna z nich nieweszła do publicznych kass, ileż źrzodeł niemamy aby odtąd, do

owego czasu nieprzygotować potrzebnych summ do wykupienia ich? Nieprzytoczę tu tylko te źródła, które są pewne. Przymuszona pożyczka, która w samych gotowych pieniądzach do 20 Kwietnia musi być w Belgium ukończoną, wynosi 70 millionow; nareszcie rachuję ją tylko 50 millionow. Cło w Belgium aż do tego dnia półtora miliona. Zwyczajne podatki wynoszą w Belgium rocznie 32 million: gotowych pieniędzy, a do 20 Kwietnia przyniesą najmniej 6 millionow. Kontrybucye wojenne, dobra narodowe, poczty &c. przyniesą do tego dnia przynajmniej 17 millionow. Ośma aż do 10 klasy zapłaciły już powiększej części, swoje pierwszą część do przymuszonej pożyczki, i asygnaty, które ztąd weszły do skarbu, mogą być przynajmniej na 8000 millio: rachowane. W południowej Francyi gotowe pieniądze są daleko tańsze iak w Paryżu, i dla tego w tamtych stronach płacą więcej do przymuszonej pożyczki w gotowych pieniądzach, iak w asygnatach; ztąd zbierze się do 20 Kwietnia przynajmniej 100. million: Dobra ziemy w Belgium, które na Francuzkim gruncie leżą, i już na sprzedaż przeznaczone, wynoszą 150 do 200 mill. Biorę tylko iż do 20 Kwietnia sprzeda ich się za 10 mill: a narodowych dobr we Francyi, które 300 morgow nieprzechodzą za 20 mill: Te dobra i lasy, które się wszędzie przedają, wartają 2. do 300 mill. Do tego rachuję jeszcze 2 mill. z ceł we Francyi, i 10 mill. długu Hollenderskiego, który teraz przypada do zapłacenia. To wszystko wynosi razem aż do 20 Kwietnia 216 i pół miliona liw. w gotowych pieniądzach. Do tego, potrzeba jeszcze dodać inne różne intraty, pomiędzy innemi i wziętych od woysk naszych w nieprzyjacielskich krajach podatki, &c. Nadto, jeżeli projekt skarbowey kommissyi, względem zaległych gruntu: wych podatkow, będzie przyjętym, to wniesie do skarbu przynajmniej za 2000 mill: asygnatow do 1 Marca. Gdy teraz porównamy pewne przychody aż do 20 Kwiet: z zwyczajnymi wydatkami, może dyrektory-

at względem zapłacenia reskrypcy bardzo być spokojnym. Wydatki teraźniejszego miesiąca pluwiós (od 21 Stycznia aż do 21 lutego) wynoszą w gotowych pieniądzach 80 mill. ponieważ potrzeba było wiele rzeczy dla armiów przyspobić; ale na następujące dwa miesiące niepotrzeba tylko po 50 mill. a zatym aż do 20 Kwietnia wyniesą wydatki 180 mill. gotowych pieniędzy, więc daleko mniej iak przychody. Reskrypcye będą więc rzetelnie wypłacone, chociażby ich summa i do 200 mill. dochodziła. Nieprzedane narodowe dobra wynoszą zresztą oprócz lasow 2000 mill. a w Belgium jeszcze więcej; zatem ma rząd pewny zapas 6 do 7000 mill. gotowych pieniędzy wartości do dyspozycyi.

Chciwi liweranci zbraniają się jeszcze zawsze przyjmować reskrypcy, i grożą iż niebędą więcej dostawiać liwerunkow, jeżeli niebędą w gotowych pieniądzach płatni lub w asygnatach podług ceny, którą sobie sami umiają stanowić.

Z okazji podarunków, które jenerał Jourdan odebrał, tłumaczy się gazeta nrzędowa w tym sposobie: "To jest niemałym zachęceniem dla obrońców oyczyzny, kiedy są pewni, iż im przewodzi wódz, który sobie na tak chwalebna nadgodę zasłużył; jego okazane talenta i patriotyzm podwoją gorliwość w naszych walecznych żołnierzach i będą im służyły za rekomyię, iż ich męztwo, jeżeli nieprzyjaciel zechce go jeszcze doświadczać, nowemi zwycięstwami uwieńczone zostanie. Z drugiej strony staranność rządu, aby armiom niezbywało na niczym, powinna ożywić męztwo i gorliwość w naszych braciobroynych. Żywności znajduje się już podostatkiem przy armiach, teraz się zatrudnia umundurowaniem i innemi rzeczami, i i już na wszystko poczyniono kontrakty."

Ta sama gazeta przywodzi następujący list z Piemontu. „Wielcy Piemontu zatrudniają się pokoiem, i rozpuszczono tu wieść, iakoby się oniego sami Francuzi stawali. To pokazuje jasno, iak Sardynia pokoiu pragnie. Długow narodowych tego

kraju, przyrosło od 1793 aż do października 1795 130 millionów. Woenny minister w Turynie jest skłonny do pokoju, ale zdaje się obawiać gdy oni uznają rzecz połączoną Francuzką, żeby się nie w kra-
dła anarchia do Piemontu. Francuzkie pi-
sma biegała tam wszędzie i w patryoty-
cznych towarzystwach, które codzień wie-
cey stałości nabierała bywała czytane.
Dodała nawet, iż się mniej nieprzyjacie-
la obawiała, iak wewnątrz rozru-
chow.

Liczba będących w biegu afsygnatów,
wynosi teraz 30 do 32,000 millionów.

Na sefsyi 31 Stycznia, dekretowała
rada pięciuset, na propozycyą Ramela
imieniem skarbowey kommissyi, uzna-
wszy na poprzedniczey sefsyi spieszność
następującą rezolucyą, względem zadłużo-
nych gruntowych podatkow:

1. Należące summy z podatku grunto-
wego 1791, 1792 i 1793 (starego rachunku)
i roku 2 rzeczypospolitey, maia być za-
czawszy od dnia dzisiejszego do 1 germi-
nal (22 Marca) r.t. 2. Summy z podatku
gruntowego roku 3 rzeczypospolitey te,
które są do zapłacenia w afsygnatach, ma-
ia być do 30 tegoż miesiąca (21 Kwietnia)
zapłacone. 3. Te pozostałości mogą być
zapłacone w afsygnatach, podług ich wy-
bitey wartości; ale po upłynionym
czasie, niebuda inaczey przyjęte, iak
w gotowych pieniądzach, lub afsygnatach
podług ich aktualnie będącey ceny. Resz-
ta jego projektow po długich sporach
do dalszego czasu odłożono.

Na sefsyi d. 1 t. m. posłał dyrektory-
at do rady pięciuset poselstwo, o umoco-
wanie sprzedania wszystkich dóbr narodo-
wych w naszych koloniach Francuzom lub
obcym. Odesłano do kommissyi.

Na sefsyi d. 2 żądał dyrektoryat na no-
wo od rady pięciuset wyznaczenia w me-
talowey wartości 12 millionow dla mors-

kiego ministra. — Odesłano do kommis-
syi.

Na sefsyi d. 3 dekretowała rada pię-
ciuset: Iż wszystkie konie imuły, które do 21
t. m. nie są konieczne do rolnictwa lub do
handlu potrzebne, zostaią na potrzebe ar-
miów do dyspozycyi dyrektoryatowi, i
właścicielom maia być w gotowych pie-
niądzach, lub afsygnatach podług ceny za-
płacone. Nad to ieszcze, w całej rzeczy-
pospolitey, ma być 30 koń, lub muł wy-
bierany. każdy koń niema być młod-
szym nad cztery lata. Ci, którzyby, prze-
ciwko niniejszey ustawie postąpili, zapła-
cą pieniężną karę, która tyle wyniesie,
ile wartość niepodanego, lub ukrytego ko-
nia, a oprócz tego i koń będzie skonfisko-
wany.

Z Berlina d. 13. Lutego.

Mowią tu, iż Król Jmć przedsięwzięcie
podróż do Polski. Rządztwo Nyfisy udzielił
J. K. M. jenerał leytnantowi Vittinghoff, a
Rodicha batalion grenadyerów gwardyi,
jenerałowi maiorowi Röder.

Pomiędzy innemi cudzoziemcami,
znayduie się tu sławny podczas insurrek-
cyi Polskiej jenerał Madaliński, który sie-
dział w Magdeburgu w niewoli, a teraz
jest zupełnie wolnym.

Przeznaczony do Szwecyi poseł P.
Tarrach, spodziewany w tych dniach na-
zad z Warszawy.

Z Hagi d. 9. Lutego.

Na d. 5 t. m. zgromadzenie prowincyi
Hollandyi dekretowało 18 millionow zło-
tych pożyczkę na dwa i pół procentu dla
prowincyi Hollandyi.

Minister nasz z Paryża, doniosł nam,
iż odtąd codziennie idą pocztą z Paryża do
Hollandyi.

Jenerał Weldern przeszedł kommen-
dant Mastrychtu umarł tu wczoray.

Znaydujący się w Warszawie Hollen-
derski minister P. Griesheim, otrzymał
pozwolenie, iż mu wolno do obcey słu-
żby wnieść, byleby oddał powierzone so-
bie papiery.

Z Frankfortu dnia 9 Lutego.

W ciągu trwającego zawieszenia broni, nieprzestają Celsarskie armie zabezpieczać swego położenia zarebami i różnemi szancami. Fortycya Erenbreitsstein opatrzona na 6 miesięcy w żywność. — W Koblenc kazali Francuzi z wychodzących domow nad Ren dachy pozdeymować, i pozaprowadzali na nie armaty. Niezmiernie się tam pomnażają, i ze wszystkich stron widać do wojny mocne przygotowania.

Z Trewiru d. 3 Lutego.

Francuzi krzają się bardzo żywo o koło uzbraiania się na przyszłą kampanią. Codziennie przychodzą z wewnątrz Francyi rekruty, którzy po części się tu przydywizyi jenerała Marceau zostają, po części też idą dalej do armii Sambry i Mozy. Od 14 dni przybyło ich 12,000. Wszystkie używane wprzeszłej kampanii armaty, będą nowemi odmienione; co dziennie już tu przychodzą z Metz, a stare odsyłają nadzad do Francyi. Także w całej armii, ma być mała broń odmieniona. Od 8 dni stoi tu jenerał Marceau kwatera. Co 5te bydlę wzięto w Trewirskim w rekwiizycją. Z okolic Bonn rozkazano wielu ludziom stanąć do robienia fortyfikacyi około Koblenc.

Z Włoch dnia 18 Stycznia.

Pomiędzy Francuzami i Piemontczykami zachodzą wciąż małe utarczki. W nocy z 23 napadł wydział Piemontskich strzelcow na Francuzkie stanowisko Bastel, zabrał kilku ludzi w niewolę, resztę przymusił do ucieczki. — Do Vado przybyło wiele okrętów z ciężką artylleryą Francuzką. — W Genueskim nie lubią mieszkających Francuzow, za wybierane rekwiizycye. Pod Finale znaleziono niedawno 11 Francuzow zabitych. — Angielski poseł w Weronie lord Makartney, wyjeżdża w podróż do Włoch.

Z Sztokholmu dnia 6. Lutego.

Do Karlskrony wyszły rozkazy, aby tam i na ten rok pewną liczbę okrętow wojennych i fregat wystawiono.

Z Lizbony d. 30. Października.

Przybył tu z Beyu, na okręcie Portugalskim, jakiś Xiąże Afrykański, który mówi, żąda od naszego Dworu pomocy, przeciwko gwałtom innego Xiążęcia Afrykańskiego.

Z Bagdatu w Azji dnia 25 Stycznia

W Persyi zaszły wielkie admiany, które zmierzają do przewrócenia równowagi w państwach Azyatyckich, i razem mają wpływ znaczny na handel tamtejszy. Młody Xiąże Luft ali Han zbity po dwa razy przez teraźniejszego rządce Persyi, ali Mahmet, cofnął się z resztą niedobitków swej armii do prowincyi Keirman, zkład pod wielkimi obietnicami prosił Rosyji o pomoc przeciw uzurpatorowi. Rosyja nie zdaje się być od tego, daleko i już kroki nieprzyjacielskie rozpoczęte zostały. Han Mazeremdomu prowincyi z partyi Xiącia Luft Han ali, posunawszy się z częścią woyska ku rzece Ghillan, znalazł tam 500 moskalów, którzy morzem Kaspijskiem z Astrachanu przebrawszy się, powiększyli jego siły, tak, iż w krótkim czasie opanowana została stolica prowincyi Ghilan. Procz tego dochodzą wiadomości z Teflis miasta stołecznego Georgii, że Xiąże Herakliusz comoment spodziewał się przybycia tam 2 regimentów Rosyjskich, które przyłączywszy do swego woyska, wkroczyć ma do prowincyi Szerwan i Aderboian. Ten Xiąże zostaje zupełnie pod rozkazami dworu Petersburskiego, i wszystko okazuje, że Rosyja szczerze się wda w tę wojnę.
